

sælges efter denne dato, fremgår af den efterfølgende sætning i kommissærens brev: »Moreover when a product is ready to be used once it is placed on the market, the putting into service shall be considered as occurring at the date of placing on the market.« Heraf ses det, at det kun er klar til brug-varer, der anses for ibrugtaget, i og med de markedsføres. Det er således kun disse varer, der opfylder såvel betingelsen om markedsføring som betingelsen om ibrugtagning inden den 1. januar 1996, og derfor kun disse varer, der vil kunne sælges efter den 1. januar 1996.

For så vidt angår kommissær Bangemanns udtalelse om, at Danmark har ændret holdning i sagen, kan jeg oplyse, at dette må bero på en misforståelse. Som jeg anførte i mit svar på spørgsmål nr. S 978, har Danmark ikke ændret holdning, men vi har fastholdt, at det juridiske grundlag skulle være i orden, og det lykkedes først med kommissærens svar til mig.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. S 978, især afsnit 2, 5 og 6, som besvarer nærværende spørgsmål.

Spm. nr. S 1127

Til justitsministeren (22/1 96) af:

Lene Espersen (KF):

»Vil ministeren redegøre for, hvorledes lovgivningen vedrørende omskæring af kvinder (female genital mutilation) er udformet i Norge og Sverige, herunder specifikt hvorvidt loven omfatter omskæringer foretaget i tredjelande?«

Foreløbigt svar (26/1 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet har bl.a. til brug ved besvarelsen af spørgsmål nr. S 1068 fra medlem af Folketinget Jonna Grønver (V) om samme emne anmodet det norske og svenske justitsministerium om en udtalelse vedrørende norsk og svensk lovgivning om kvindelig omskæring.

Justitsministeriet har i den forbindelse anmodet om en redegørelse for den strafferetlige regulering af sådanne forhold.

Justitsministeriet har endvidere bedt om oplysning om, hvorvidt det i de pågældende lande er muligt at straffe for kvindelig omskæ-

ring eller medvirken hertil, hvis indgrebet foretages i et andet land, hvor sådanne forhold ikke er strafbare.

Justitsministeriet vil besvare spørgsmålet, når udtalelserne fra det norske og svenske justitsministerium foreligger.

Spm. nr. S 1086

Til sundhedsministeren (18/1 96) af:

Eva Fatum (S):

»Hvad var resultatet af ministerens henvendelse til Sygesikringens Forhandlingsudvalg med opfordring til, at udvalget nærmere undersøgte behovet og muligheden for en overenskomst-mæssig fastlæggelse af de alment praktiserende lægers honorarer for vaccination mod influenza, og af ministerens henvendelse til Sundhedsstyrelsen om at vurdere, om der var anledning til at vejlede sygehusene om at foretage vaccination mod influenza af patienter i risikogrupper i forbindelse med udskrivning eller ambulante behandling?«

Begrundelse

Debatten om influenzavacciner er igen blevet aktuel, og det kunne derfor være interessant at få oplyst, hvad ministeren fik ud af de henvendelser, som i 1994 blev rettet til henholdsvis Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Sundhedsstyrelsen. Af ministerens besvarelse af spørgsmål nr. 16, jf. Sundhedsudvalgets alm. del - bilag 131, 1994-95, fremgår det, at ministeren ville foretage de ovennævnte henvendelser.

Svar (25/1 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Sygesikringens Forhandlingsudvalg (SFU) har på foranledning af Sundhedsministeriets forespørgsel rettet henvendelse til Praktiserende Lægers Organisation (PLO), der umiddelbart er af den opfattelse, at det må anses for tvivlsomt, om Konkurrencerådet vil tillade, at der i landsoverenskomsten fastsættes et vaccinationshonorar, der alene indebærer en fastlæggelse af patientens betaling.